

[Justitsministeren]

med henblik på administrative og organisatoriske omlægninger, der yderligere vil kunne øge landsretternes kapacitet.

Justitsministeriet finder det meget tilfredsstillende, at der på denne måde vil blive sikret en opfølgning på konsulentrapporten.

Justitsministeriet er samtidig enig med konsulentfirmaet i, at organisatoriske og administrative omlægninger, selv om de suppleres med de ovenfor omtalte ændringer i regelgrundlaget, ikke vil kunne forventes at få tilstrækkelig virkning for de særlig lange berammelsestider ved Vestre Landsret inden for den angivne 2-års-periode.

Justitsministeriet finder derfor, at der bør gennemføres en midlertidig udvidelse af dommerantallet ved Vestre Landsret, således at der i 2 år kan etableres 2 ekstra afdelinger. Justitsministeriet vil indarbejde de hertil nødvendige ændringer på det afsluttende ændringsforslag til forslag til finanslov for 1992.

For så vidt angår byretterne anbefaler konsulentrapporten som nævnt, at der iværksættes overvejelser med hensyn til byretternes samlede struktur rettet mod etablering af større og dermed bæredygtige byretsembeder.

Den foreliggende undersøgelse af byretterne bygger alene på en analyse af 3 udvalgte embeder af forskellig størrelse og giver derfor ikke tilstrækkeligt grundlag for en stillingtagen til dette spørgsmål, som angår hele den nuværende retskredsinddeling. Justitsministeriet er på denne baggrund indstillet på at videreføre undersøgelsen af byretterne – i givet fald med sigte på en efterfølgende nedsættelse af et strukturudvalg.

II. Kriminalforsorgen og ventetider i forbindelse med afsoning

1. Nedbringelse af ventetiderne til afsoning

Aftaget af domfældte, som afventer afsoning, har i den senere tid udviklet sig positivt. Antallet af hæftedømte, der ikke har afsonet deres straf, har ligget nogenlunde konstant på mellem 3.500 og 4.000, som er beregnet til at udgøre det normalniveau for hæftedømte, som endnu ikke er indsat til afsoning. Antallet af fængselsdømte, der må vente på at afsone deres straf i åben anstalt, har siden maj 1991 været mindre end 300. Aktuelt er tallet på mindre end 100.

Uanset de kapacitetsmæssige forhold vil der altid være et antal domfældte, der på et givet tidspunkt endnu ikke er indsat til afsoning. Dette skyldes især reglerne om, at man skal have et vist varsel forud for fremmøde til afsoning med henblik på at kunne indrette sig på afsoningssituationen familiemæssigt, socialt og arbejdsmæssigt. Herudover vil reglerne om udsættelse og benådning i konkrete sager kunne medføre, at der er et vist antal domfældte, der endnu ikke er indsat til afsoning.

Det forhold, at der for tiden ikke er noget ventertal af betydning, har bevirket, at ventetiden for domfældte på fri fod til indsættelse til afsoning også er blevet normaliseret, bortset fra at der fra tid til anden kan være enkelte anstalter, som har kortere ventetid.

Erfaringen viser imidlertid, at ventersituationen hurtigt kan ændres. Det kan her nævnes, at der i 1991 har været en ikke ubetydelig stigning i strafmassen i forhold til 1990.

Der er derfor god grund til at følge udviklingen tæt. Der er derfor truffet en række foranstaltninger, der på lidt længere sigt skal sikre, at den nuværende gunstige situation kan fastholdes. En række initiativer gennemføres derfor med henblik på at videreudvikle yderligere alternativer til fængselsstraffe.

2. Forøget anvendelse af samfundstjeneste

Med det netop fremsatte forslag om samfundstjeneste har Justitsministeriet taget initiativ til, at den forsøgsordning, der har været i kraft siden 1982, nu gøres permanent med indførelsen af samfundstjeneste som en selvstændig sanktion i straffeloven. Der vil dermed kunne finde en øget anvendelse af samfundstjeneste sted inden for denne sanktions hovedområde, som er berigelseskriminalitet.

Justitsministeriet vil endvidere tage initiativ til, at der i større omfang indhentes personundersøgelser i sager, hvor der potentielt kan blive spørgsmål om samfundstjeneste, således at det bliver muligt for domstolene i videre omfang at tage stilling til, om dom til samfundstjeneste i den enkelte sag kan være en hensigtsmæssig afgørelse.

3. Udvidet brug af kombinationsdomme

I lovforslaget om samfundstjeneste er endvidere indeholdt en ændring af straffelovens § 58, stk. 1, således at maksimum for den ubetin-